

วิเคราะห์กรรมและการให้ผลกรรมในจุฬกัมมวิภังคสูตร*

An Analytical the Kamma and Kamma effects in Culakammavibhangasuttas

พระไพศาล จันทรภูมิจ (วงศ์ภูงา), พระมหาสำรอง สนฺตภูโต¹ และธีระพงษ์ มีไธสง²
Phra Paisan Chandhadammo (Wongpunga), Phramaha Samrong Saṅgato
and Teeraphong Meethaisong
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น¹
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม²
Mahasarakham University, Thailand
Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Khon Kaen Campus, Thailand
Corresponding Author, E-mail: msamrong84@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากรรมพระพุทธศาสนาและในจุฬกัมมวิภังคสูตร 2) เพื่อวิเคราะห์กรรมกับการให้ผลกรรมในจุฬกัมมวิภังคสูตร การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัยพบว่า หลักกรรมในพระพุทธศาสนาและในจุฬกัมมวิภังคสูตร ว่าด้วยคนทำกรรมแล้วได้รับผลต่างๆ จัดแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ 1) กรรมให้ผลตามหน้าที่ 2) กรรมให้ผลก่อนหรือหลัง 3) กรรมให้ผลตามระยะเวลากรรมแบ่งตามทางที่ทำมี 3 อย่างคือทางกายทางวาจาและทางใจกรรมทำหน้าที่นำสัตว์ทั้งหลายให้มาเกิดเป็นมนุษย์ในชาตินี้ ในกรรม 12 แบ่งการให้ผลตามกาล ตามหน้าที่และตามความหนักเบากรรมชนิดเดียวกันอาจให้ผลหลายครั้งเพราะเป็นกรรมแรง กรรมที่ยังไม่ให้ผลอาจทำให้ผู้ทำกรรมเข้าใจว่าหมดกรรมแล้วแต่แท้ที่จริงยังไม่หมดวิบากกรรมนั้นอาจยังไม่ได้แสดงให้เห็นในชาติเดียว เพราะกรรมบางอย่างอาจยังไม่ได้ส่งผล

หลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาแสดงให้เห็นถึงผลดี ผลร้ายจากกรรมที่ได้กระทำไปแล้วส่งผลทั้งในชาตินี้และชาติหน้า คือ 1) คนมีอายุยืนเพราะฆ่าสัตว์ มีอายุยืนเพราะไม่ฆ่าสัตว์ 2) มีโรคมากเพราะเบียดเบียนสัตว์ มีโรคน้อยเพราะไม่เบียดเบียนสัตว์ 3) มีผิวพรรณทราม เพราะมักโกรธ มีผิวพรรณดีเพราะไม่มักโกรธ 4) มีศักดาน้อยเพราะมักริษยา มีศักดามากเพราะไม่มักริษยา 5) มีโภคทรัพย์น้อยเพราะไม่ให้ทาน

*ได้รับบทความ: 27 ธันวาคม 2561; แก้ไขบทความ: 7 กุมภาพันธ์ 2562; ตอรับตีพิมพ์: 20 ธันวาคม 2562

มีโรคภัยมากเพราะให้ทาน 6) เกิดในตระกูลต่ำเพราะกระต้าง ถือตัว ไม่อ่อนน้อม เกิดในตระกูลสูง เพราะไม่กระต้าง ถือตัวแต่รู้จักอ่อนน้อม และ 7) มีปัญญาทึบเพราะไม่เข้าไปหาสมณพราหมณ์เรื่องกุศล อกุศล มีปัญญาดีเพราะเข้าไปหาสมณพราหมณ์ ได้ถามเรื่องกุศล อกุศล

คำสำคัญ: กรรม; การให้ผลกรรม; จุฬกัมมวิภังคสูตร

Abstract

The name of this research is the analysis of Karma Principles and administering of results in Culakammavibhangasuttas there was an objective to study about the reaction of Karma in Buddhism. For the analysis of Culakammavibhangasuttas it had qualitative research.

The solution found that: the Karma Buddhist Principles and in Culakammavibhangasuttas, talked about the actions of the people. Something was done, and it had an adverse effect afflicted upon them. There are three types as follows: 1. Karma was affected by the mission effects, 2. Karma was affected before, or after the reaction, and 3. Karma that was affected by a period of time. Karma has three principles, for example physical actions, words, aggression, and from the mind. Karma had affected the outcome of the actions; in order to make individuals to be human in the Karma action 12 can cause an affect in the period of time, by the mission, and the mind. The same type of effects of Karma actions, can affect many results. The Karma actions that didn't show the results yet, made people think that they are finished with actions of Karma already. It's strong already, but it hasn't been completed yet. Also, these actions may not possibly show in this lifetime.

The principles of Buddha, showed both the good and bad results. For the Karma actions that were completed in this life, will have an affect on the next life, for example: 1. Some people have a short life, because they killed an animal before. A person that has a long life, never killed someone before, 2. There has to be a lot of illnesses and disease, because individuals hurt or bothered animals before. In order to not have disease or any ailments, individuals shouldn't hurt or disturb animals, 3. The person that has bad skin, means they love to be an angry person. People that has good skin, doesn't have

anger problems, 4. The person that has Lo-So status, is because they are jealous all the time. As for the person that has Hi-So status, they aren't jealous, 5. People that don't have a lot of money, is because they donate too much. For individuals who have a lot of money, they don't donate too much, 6. People who were born in a Lo-so family, is because they were disrespectful in their past life. Furthermore, for people born in a hi-so family is because they were respectful and had good demeanor in their past life, 7. People that don't have a strong connection with religion, don't love to learn about good principles. In addition, as for people that have a strong connection with religion love to learn about good principles.

Keywords: Karma; Krama Effects; Culakammavibhangasuttas

1. บทนำ

พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาแห่งเหตุผล มีระบบความเชื่อความศรัทธา ที่ตั้งอยู่บนรากฐานแห่งปัญญา ผู้ที่มีความเชื่อตามคำสอนในพระพุทธศาสนา สามารถนำไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิตได้ ดังนั้นพระพุทธศาสนาจึงหมายถึง วิธีแห่งชีวิต อันเป็นระบบแห่งการดำเนินชีวิตที่เรียกว่า Way of life (Phra Meytheephon, (Prayuth Thammichitto, 1990 : 12) ตามหลักพระพุทธศาสนาชีวิตของเราทุกคนไม่ว่าจะเสื่อมจะเจริญจะสุขจะทุกข์จะก้าวหน้าจะถอยหลังจะอายุสั้นจะอายุยืนขึ้นอยู่กับกรรมคือการกระทำของตนเองทั้งสิ้น สัตว์ทั้งหลายมีกรรมเป็นของตนกรรมนั้นย่อมเป็นของเราโดยเฉพาะและเราจะเป็นผู้รับผลของกรรมนั้น (Phra Dhamwisuttikawee (Phichit Thitavano), 2006 : 1) และกรรมใดที่ทำลงไปจะเป็นกรรมดีหรือกรรมชั่วก็ตามย่อมให้ผลตอบแทนเสมอและย่อมติดตามผู้ทำเหมือนเงาติดตามตนหรือเหมือนล้อหมุนตามรอยเท้าโคที่ลากเกวียนไปฉะนั้น (Tripitaka 25/1/23)

กฎแห่งกรรมเป็นหลักธรรมที่สำคัญประการหนึ่งพุทธศาสนิกชนในประเทศไทยบางส่วนที่มีความเข้าใจกฎแห่งกรรม และผลแห่งกรรมคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงอยู่บ้างเมื่อไม่เข้าใจกฎแห่งกรรมจึงเชื่อผิดปฏิบัติผิด และยอมไม่เข้าใจว่าอะไรคือ มูลเหตุของความแตกต่างระหว่างบุคคล เช่นความแตกต่างด้านสติปัญญาความยากจนความสุขความเจ็บป่วยความทุกข์หลักกรรมหรือกฎแห่งกรรมมีอยู่ว่าบุคคลทำกรรมใดไว้ดีก็ตามชั่วก็ตาม เขาย่อมต้องรับผลแห่งกรรมนั้น แต่เนื่องจากกรรมบางอย่างหรือการกระทำบางครั้งอาจไม่มีผลปรากฏชัดในทันทีผู้มีปัญญาน้อยจึงมองไม่เห็นผลแห่งกรรมของตนทำให้สับสนและไขว้เขวเพราะบางทีกำลังทำชั่วอยู่แท้ๆ กลับมีผลดีมากมาย เช่น ลาภยศ สรรเสริญ ตรงกันข้ามบางครั้งอาจกำลังทำความดีอยู่อย่างมโหฬารแต่กลับได้รับความทุกข์ทรมานต่างๆ มีผลไม่ดีมากมาย ความซับซ้อนดังกล่าวทำให้ผู้รับผลกระทบสับสนเกิดความไม่เข้าใจว่าสิ่งที่ตนทำนั้นเป็นความชั่วจริงๆ หรือเป็นความดี

จริงๆ (WasinIntasara, 2003 : 9) ตามกฎแห่งกรรมนั้น คนเราไม่อาจจะหวังผลดีของสิ่งที่ยังมาไม่ถึงคือสิ่งไหนที่ยังมาไม่ถึงเราจะไปเอาผลก่อนไม่ได้หรือเราทำชั่วไว้แล้วเราจะวิ่งหนีจากผลกระทบชั่วที่เราทำไว้ก็ไม่ได้เพราะมันต้องถึงกาลเวลาของมันคือต้องเป็นไปตามกฎธรรมชาติของมัน ผู้เชื่อเรื่องกฎแห่งกรรมได้กล่าวว่าผู้ไม่เชื่อคือ ทำให้วันชั่วทำได้มันคงยังยืนกว่าผู้ไม่เชื่อทำให้เป็นคนดีในโลกนี้จากโลกนี้ไปแล้วก็บังเหิงในโลกหน้าเมื่อประสบปัญหาชีวิตอันแสนเผ็ดก็สามารถทำได้ว่ามันเป็นผลของกรรมชั่วเมื่อประสบความรื่นรมย์ในชีวิตก็ไม่ประมาทมองเห็นผลแห่งความดีและหาทางพอกพูนกรรมดีต่อไป

สังคมไทยแต่เดิมได้มีการปลูกฝังค่านิยมเรื่องกรรมให้เชื่อในกฎแห่งกรรม จนมีสำนวนไทยว่า “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว” และยกย่องคนดี คือ คนที่มีคุณธรรม แต่ปัจจุบันสังคมไทยได้มีค่านิยมที่เปลี่ยนไป การให้ความสำคัญเรื่องกรรมมีน้อยลง สาเหตุเพราะสังคมไทยไปปรับตัววัฒนธรรมของชาวตะวันตกเข้ามา ยอมให้เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทเพื่ออำนวยความสะดวกสบายต่อวิถีการดำเนินชีวิตประจำวันของคนไทยในทุกเรื่อง จนส่งผลให้เชื่อ ค่านิยมของคนไทยเปลี่ยนไป เป็นสังคมบริโภคนิยมและวัตถุนิยม ดังที่ท่านพุทธทาสภิกขุได้กล่าวไว้ว่า

สังคมไทยปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามวัตถุเป็นอย่างมากแต่การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวหาได้เป็นไปเพื่อประโยชน์สุขที่แท้จริงของคนไทยไม่คนนิยมวัตถุหรือวัตถุนิยมมากเกินไปก็เลสมากขึ้นและสิ่งที่ขาดคือ ศีลธรรมสภาพสังคมที่ฟอนเฟะ

เพราะรับอิทธิพลอารยธรรมตะวันตก (Buddhadāsa Bhikkhu, 2002 : 13)

จากค่านิยมเดิมที่ยกย่องคนดี คือ คนมีคุณธรรม และเชื่อในกฎแห่งกรรมตามสำนวนที่ว่า “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว” ในปัจจุบันได้จางหายไปกับคนไทยรุ่นใหม่ สังคมไทยได้เปลี่ยนค่านิยมไปยกย่องวัตถุ คนดี คือ คนที่มีเงินทอง มีอำนาจและผลตอบแทนของการทำดีได้ดี “ดี” ในความหมายของคนรุ่นใหม่ คือ ได้วัตถุสิ่งของเงินทองชื่อเสียง เกียรติยศ ทั้งๆ ที่ผู้ที่ได้รับการยกย่องเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสีย แต่สังคมไม่ได้ให้ความสนใจความประพฤติหรือวิธีการที่ทำให้ได้มาซึ่งวัตถุสิ่งของเหล่านั้น เพียงแต่ขอให้ได้มาเป็นพอ จึงเกิดสำนวนที่นำมาใช้ในสังคมใหม่ว่า “ทำดีได้ดีมีที่ไหน ทำชั่วได้ดีมีถมไป” ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลกระทบของความเชื่อเรื่องกรรมในสังคมไทยได้คลอนแคลน สังคมเกิดความเข้าใจเรื่องกรรมคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริงและไม่เชื่อกฎแห่งกรรมว่ามีจริง ความเชื่อเหล่านี้ไม่ได้มีผลเฉพาะผู้ใหญ่เท่านั้นแต่ได้ส่งผลกระทบทั้งทางตรง และทางอ้อมอย่างมาก กับเด็กและวัยรุ่นที่จะเป็นกำลังของชาติ ทำให้เกิดความเชื่อเรื่องกรรม คลาดเคลื่อนและผิดเพี้ยนไปจากความเป็นจริงและไม่เชื่อเรื่องกรรมและผลแห่งกรรมว่ามีจริง สาเหตุมาจากเห็นการกระทำของผู้ใหญ่ที่กระทำตัวอย่างที่ไม่ดีไว้ และกฎแห่งกรรมก็ไม่ได้ลงโทษผู้กระทำผิดให้เห็นทันตา

นอกจากนี้ วัฒนธรรมตามกระแสโลกาภิวัตน์ยุคของการสื่อสารที่ไร้พรมแดนเครื่องมือสื่อสารต่างๆ ได้ยั่วยุกระตุ้นให้เกิดความต้องการทางวัตถุ และบริโภคนิยมเพื่อสนองกิเลสอยู่ตลอดเวลา

เวลา ความสุขเกิดจากการมีวัตถุ จึงต้องมีการแสวงหาด้านเดียว รวมถึงการห่างเหินจากหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ผลจากการมีความเชื่อเรื่องกรรมที่ผิดไปจากเดิม ได้ก่อให้เกิดปัญหาในสังคมปัจจุบัน เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาอบายมุข ปัญหาอาชญากรรมอื่นๆ อีกมากมาย

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิเคราะห์กรรมและการให้ผลกรรมในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความเชื่อในกฎแห่งกรรมที่ว่า “ทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่ว” เพิ่มมากขึ้นได้เห็นว่าปัญหายัยรุ่นไม่เชื่อเรื่องกรรมเป็นปัญหาที่สำคัญ เพราะจากความไม่เชื่อทำให้วัยรุ่นได้สร้างปัญหาต่างๆ ให้กับครอบครัว โรงเรียนและสังคมมากมาย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการวิจัยถึงสาเหตุที่แท้จริงว่าทำไมวัยรุ่นจึงไม่เชื่อเรื่องกรรม ทั้งนี้เพื่อที่จะนำผลการวิจัยที่ได้มาทำการแก้ไขปัญหานั้นที่สาเหตุ และปรับปรุงพฤติกรรมของวัยรุ่นในด้านคุณธรรมจริยธรรมเพื่อที่จะได้วัยรุ่นที่มีความประพฤติดี ถูกต้องสมควรเหมาะสมและได้ชื่อว่าเป็นพลเมืองที่ดีและเป็นประชากรที่มีค่าของสังคมและประเทศชาติต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากรรมในคัมภีร์พระพุทธศาสนาและในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. เพื่อวิเคราะห์กรรมกับการให้ผลกรรมในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาทางเอกสาร (Documentary Research) เป็นหลัก

อย่างมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากพระไตรปิฎก อรรถกถาและอนุฎีกา
2. ศึกษาค้นคว้าจากข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องกรรมและการให้ผลของกรรมตามนัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและจากตำราเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. รวบรวมข้อมูลและนำมาวิเคราะห์
4. สรุปผลการวิจัยและนำเสนอผลการวิจัย

4. สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์กรรมและการให้ผลกรรมในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้วยวิธีดังกล่าวนี้ทำให้พบประเด็นคำตอบตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ดังต่อไปนี้

คำสอนเรื่องกรรมในพระพุทธศาสนาและกรรมในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ผู้วิจัยได้นำเสนอไว้ในบทที่ 2 สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

กรรมแบ่งออกได้เป็นกลุ่มใหญ่ๆ 2 กลุ่ม คือกรรมตามนัยแห่งพระไตรปิฎก ประกอบด้วยกรรม 2 ประเภทบ้าง 3 ประเภทบ้าง 4 ประเภทบ้างและกรรมตามนัยแห่งอรรถกถา ประกอบด้วยกรรม 12 ประเภทหรือกรรมสี่ 3 หมวด ได้แก่ หมวดที่ 1 ว่าโดยปากกาลคือ จำแนกตามเวลาที่ให้ผลหมวดที่ 2 ว่าโดยกิจคือจำแนกการให้ผลตามหน้าที่หมวดที่ 3 ว่าโดยปากทานปริยาย คือ จำแนกตามแรงที่ยักเยื้องกัน

ในเรื่องเนื้อหาและหลักการคำสอนเรื่องกรรมตามทฤษฎีของพุทธศาสนาถือว่าการกระ

ทำที่จัดกว่าเป็นกรรมนั้น จะต้องเป็นการกระทำที่ประกอบด้วยเจตนาหรือความจงใจหากการกระทำใดเกิดขึ้นหรือกระทำลงไปโดยปราศจากเจตนาไม่จัดว่าเป็นกรรมแต่เรียกว่ากิริยาสำหรับการกระทำที่ประกอบด้วยเจตนาจำแนกเป็น 3 ทางคือทางกายทางวาจา และทางใจ โดยแบ่งเป็น 2 ประเภทคือกุศลกรรม (กรรมดี) และอกุศลกรรม (กรรมชั่ว) เมื่อจำแนกกรรมตามเกณฑ์การให้ผลแบ่งกรรมได้เป็น 12 อย่างหรือที่เรียกว่ากรรม 12 โดยแบ่งการให้ผลตามกาลตามหน้าที่และตามความหนักเบากรรมชนิดเดียวกันอาจให้ผลหลายครั้ง เพราะเป็นกรรมแรงกรรมที่ยังไม่ให้ผลอาจทำให้ผู้ทำกรรมเข้าใจว่าหมดกรรมแล้วแต่แท้ที่จริงยังไม่หมดวิบากกรรมนั้นอาจไม่ได้แสดงให้เห็นในชาติเดียวหากมองในระยะสั้นอาจทำให้เข้าใจคลาดเคลื่อนได้ เพราะกรรมบางอย่างอาจยังไม่ได้ส่งผลทำให้คนบางคนอาจเกิดความท้อแท้เข้าใจผิดว่าทำดีไม่ได้ดีทำชั่วไม่ได้ชั่วดังนั้นการพิจารณาต้องมองเป็นสายยาวตั้งแต่อดีตปัจจุบันถึงอนาคตไม่ได้มองแค่ 3 ชาติเท่านั้นการมองเป็นสายยาวจึงเกี่ยวข้องไป

เรื่องผลของกรรมสรุปว่าบุคคลทำกรรมที่ต้องเสวยผลไว้อย่างใด เขาต้องเสวยผลของกรรมนั้นอย่างนั้นๆซึ่งในเรื่องผลของกรรมนี้มีตัวอย่างมากมายทั้งของพระพุทธเจ้า พระสาวกและบุคคลอื่นๆ ที่ได้ผลของกรรมจากการประกอบกุศลกรรมและอานิสงส์ที่ได้รับจากการประกอบกุศลกรรมซึ่งสรุปลงในหลักสั้นๆ ที่ว่าทำดีได้รับผลดีทำชั่วได้รับผลชั่ว

ส่วนการให้ผลของกรรมนั้นก็จะเป็นไปตามกฎแห่งกรรมที่ว่า “บุคคลทำกรรมใดไว้ดีก็ตาม

ชั่วก็ตามเขาย่อมได้รับผลแห่งกรรมนั้น” จากการศึกษาค้นคว้าทำให้ทราบว่ากรรมนั้นสามารถให้ผลได้ทั้งในชาตินี้และชาติหน้าและการให้ผลของกรรมจะเป็นไปใน 2 ทางคือ ผลทางนามธรรม และผลทางรูปธรรมผลทางนามธรรม ได้แก่ ความบริสุทธิ์ผ่องใสของจิตใจที่เกิดจากการทำดี และความเศร้าหมองของจิตใจที่เกิดจากการทำชั่วส่วนผลทางรูปธรรมคือการเวียนว่ายตายเกิด (การเกิดใหม่) ในภพภูมิต่างๆ 31 ภูมิกล่าวคือถ้ากรรมดีให้ผลก็จะนำไปเกิดในสุคติภูมิ ได้แก่ การได้ไปเกิดในกามสุคติภูมิ 7 รูปาวจรภูมิ 16 และอรุปาวจรภูมิ 4 แต่ถ้ากรรมชั่วให้ผลก็จะนำไปเกิดในทุคติภูมิ ได้แก่ การได้ไปเกิดใน

อบายภูมิ 4 มินรก เป็นต้น ซึ่งการให้ผลของกรรมที่เป็นรูปธรรมกล่าวคือการเวียนว่ายตายเกิดในภพภูมิต่างๆ นี้จะเห็นได้ชัดจากเรื่องราวของกรรมและการให้ผลของกรรมตามนัยจุฬกัมมวิภังค์สูตรได้ตามที่ได้นำมาแสดงไว้ข้างต้น

กรรมและการให้ผลของกรรมจะมีความสัมพันธ์กับหลักธรรมที่สำคัญในพระพุทธศาสนา คือ กรรมและให้ผลของกรรมในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการแห่งปฏิจจสมุปบาท ซึ่งจะเห็นได้ชัดเมื่อแยกส่วนในกระบวนการนั้นออกเป็น 3 คือ กิเลสกรรมและวิบากกรรมสัมพันธ์กับหลักนิยาม 5 ในฐานะที่เป็นนิยามหนึ่งในนิยาม 5 ที่จำแนกออกจากธรรมนิยามเรียกว่า กรรมนิยามในฐานะที่เป็นหลักฐานหรือเป็นพยานบุคคลที่แสดงให้เห็นว่าเมื่อบุคคลบำเพ็ญเพียรทางจิตแล้วย่อมสามารถมองเห็นการเวียนว่ายตายเกิด ทั้งที่เป็นอดีตและอนาคตของสัตว์ทั้งหลายได้จริงใช้ตรวสอบการ

เวียนว่ายตายเกิดในอดีตชาติของสัตว์

การมีความรู้เรื่องกรรม เป็นการได้เข้าใจความจริง เป็นสิ่งที่ประเสริฐยิ่ง ความจริงที่แม้ยากจะรู้ตามเห็นตามได้ แต่ก็สามารถจะพิจารณาและไตร่ตรองให้เข้าใจ ตามหลักของเหตุและผลได้ การรู้เรื่องกรรมทำให้เรารู้ความจริงว่า เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับเรา ไม่ว่าดีหรือร้ายก็ตาม ไม่ได้เกิดขึ้นโดยบังเอิญ หรือเกิดขึ้นเพราะ การกระทำของผู้อื่น แต่เกิดขึ้นเพราะตัวเราเอง เป็นผู้กระทำเหตุไว้แล้วในชาตินี้ หรือในอดีตชาติ ผู้อื่นเป็นเพียงปัจจัยที่ทำให้กรรมสำเร็จผล เมื่อความจริงเป็นเช่นนี้ และผู้ที่ค้นพบความจริงที่ยิ่งใหญ่ และน่าอัศจรรย์นี้คือพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จึงเป็นการสมควรหรือไม่ที่เราผู้ซึ่งประกาศตนเป็นพุทธบริษัท จะเชื่อฟัง สมควรหรือไม่ที่เราจะนอบน้อมบูชา พระคุณ ที่ทรงมีพระมหากรุณาแสดงธรรม สั่งสอนสัตว์โลกผู้มีศรัทธา และโง่เขลา แต่ไม่เคยรู้และยอมรับความจริงว่าตนเองโง่ เพราะถูกอวิชชา (ความไม่รู้) ปิดบังมาโดยตลอด ต่อเมื่อเห็นประโยชน์ของพระธรรม และสนใจศึกษาตามลำดับด้วยดีจึงจะมีความเข้าใจชีวิตของตนเองและผู้อื่น และเข้าใจเหตุที่แท้จริง ที่ทำให้แต่ละคนต้องประสบกับสุขบ้าง ทุกข์บ้างในชีวิตแต่ละวัน

ข้อความใน จุฬกัมมวิภังคสูตร พระพุทธองค์ทรงแสดงถึงผลดีผลร้าย 7 คู่ อันเนื่องมาจากกรรมที่ได้กระทำไว้แล้ว ดังนี้

1. มีอายุน้อยเพราะฆ่าสัตว์ มีอายุยืนเพราะไม่ฆ่าสัตว์
2. มีโรคมากเพราะเบียดเบียนสัตว์ มีโรคน้อยเพราะไม่เบียดเบียนสัตว์

3. มีผิวพรรณทราม เพราะมักโกรธ มีผิวพรรณดีเพราะไม่มักโกรธ

4. มีศักดาน้อยเพราะมักกริยา มีศักดามากเพราะไม่มักกริยา

5. มีโภคทรัพย์น้อยเพราะไม่ให้ทาน มีโภคทรัพย์มากเพราะให้ทาน

6. เกิดในตระกูลต่ำเพราะกระด้าง ถือตัวไม่อ่อนนุ่ม เกิดในตระกูลสูงเพราะไม่กระด้าง ถือตัวแต่รู้จักอ่อนนุ่ม

7. มีปัญญาทรามเพราะไม่เข้าไปหาสมณพราหมณ์ ไต่ถามเรื่องกุศล อกุศลเป็นต้น มีปัญญาดีเพราะเข้าไปหาสมณพราหมณ์ ไต่ถามเรื่องกุศล อกุศล เป็นต้น

การที่เรามีความรู้และมีความเข้าใจเรื่องของการกรรม ตามที่ได้ทรงแสดงไว้ในพระไตรปิฎก มีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน สรุปโดยสังเขปดังนี้

1. มีความมั่นคงในการทำความดีต่อผู้อื่นทั้งกาย วาจา ใจ
2. มีความเพียรที่จะละเว้นการทำความชั่ว ไม่เบียดเบียนผู้อื่นทั้งทางกาย วาจา ใจ
3. ให้อภัยผู้กระทำให้เราเดือดร้อน
4. คลายความคับแค้นใจเมื่อได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม
5. มีความอดทนที่จะไม่โกรธผู้ที่ทำให้เราเดือดร้อน
6. มีเมตตาแม้กับผู้ประพฤติมิชอบ
7. ไม่ประมาทในชีวิต โดยหมั่นเจริญกุศลพยายามละอกุศล
8. ไม่มีศัตรู

9. มีมิตรมาก

5. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ย่อมก่อให้เกิดผลดีทางจริยธรรมต่อสังคมชาวพุทธไทย โดยเฉพาะหลักจริยธรรมขั้นต้นของสังคมกล่าวคือจะทำให้บุคคลในสังคมตั้งมั่นในหลักเบญจศีล (ศีล 5) และเบญจธรรม (ธรรม 5) เพิ่มมากขึ้นเพราะหลักกรรมเป็นหลักธรรมที่สามารถอธิบายเรื่องเหตุและผลที่ทำให้คนทั่วไปเข้าใจและมองเห็นได้ง่าย ทั้งนี้ก็เพราะว่าการพูดถึงกรรมเป็นการพูดถึงกิริยาอาการซึ่งเป็นสิ่งที่หยาบปรากฏชัดเห็นง่ายเกี่ยวข้องอยู่เฉพาะหน้าทุกขณะ ทุกเวลาและสามารถยกเอาเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับคนทั้งในอดีตและปัจจุบันขึ้นมาเป็นตัวอย่างอธิบายดังเรื่องราวการเวียนว่ายตายเกิด ซึ่งเป็นผลแห่งกรรมดีชั่วของบุคคลผู้ระลึกชาติก่อนได้ที่ได้ผ่านการพิสูจน์ โดยมีพยานบุคคลและหลักฐานที่น่าเชื่อถือได้นำมาถ่ายทอดเรื่องราวแห่งการทำกรรมดีชั่ว และผลดีชั่วที่ตนเองได้รับ ซึ่งเรื่องราวเหล่านี้เมื่อคนทั่วไป โดยเฉพาะชาวบ้านได้รับรู้แล้วก็จะมีความเข้าใจได้ง่ายและยังจะมีอิทธิพลในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลในสังคม กล่าวคือจะทำให้บุคคลที่ยังไม่เชื่อหรือยังไม่มั่นใจเรื่องกรรมและการให้ผลของกรรมตลอดถึงการเวียนว่ายตายเกิดนั้นจะได้หันมาเชื่อและมีความมั่นใจเพิ่มมากขึ้นว่ากรรมคือการกระทำต่างๆ ทั้งดีและชั่วที่ตนทำนั้นย่อมให้ผลดีผลชั่วจริงการ

เวียนว่ายตายเกิดในภพภูมิต่างๆ ที่เป็นผลแห่งกรรมดีชั่วที่ตนทำนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริง และที่สำคัญที่สุดคือจะทำให้บุคคลในสังคมได้มีหิริโอตตัปปะ อันได้แก่ ความอายชั่วกลัวบาปเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเมื่อเป็นเช่นนี้สังคมไทยก็จะเป็นสังคมที่สงบสุขและน่าอยู่ยิ่งขึ้น

กรรมและการให้ผลของกรรมในจุกัมมวิภังคสูตรเรื่องที่กำลังกล่าวถึง “กรรม” เป็นคำกลางๆ แปลว่าการกระทำหมายถึง การกระทำที่ประกอบด้วยเจตนา ดังพระพุทธพจน์ที่ทรงตรัสไว้ว่า “เจตนาหิ ภิกขเว กัมมํ วทามิ” แปลว่า เรากล่าวว่าเจตนาเป็นตัวกรรมกรรมนี้ เป็นตัวเหตุที่จะก่อให้เกิดผลดีผลชั่วจะเป็นการแสดงออกทางกายก็ตามวาจาก็ตามหรือใจคิดก็ตามจัดเป็นกรรมทั้งนั้นและกรรมนั้นก็ไม่ได้หมายถึง เฉพาะกรรมชั่วที่บุคคลทำไว้ในอดีตตามที่คนทั่วไปเข้าใจเท่านั้น แต่หมายถึง กรรมทั้งดี และชั่วที่บุคคลได้ทำไว้ในอดีตปัจจุบันและอนาคตด้วย

นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบว่ายังมีอีกหลายประเด็นที่ควรมีการศึกษาเพิ่มเติม

1. ศึกษาความเชื่อเรื่องกรรมและการให้ผลในพระคัมภีร์ของศาสนาอื่น
2. ศึกษาความเชื่อเรื่องกรรมและการให้ผลในพระคัมภีร์ของชาวต่างประเทศ
3. การศึกษาอานิสงส์ของการถวายสังฆทานที่ส่งผลต่อกฎแห่งกรรม
4. เปรียบเทียบอานิสงส์ของการถวายสังฆทานกับการสวดมนต์แผ่เมตตา

References

- Buddhadāsa Bhikkhu. (2002). *Budthatat and educators*. Bangkok : Printing House.
- Mahachulalongkornrajavidyalaya University. (1996). *Tipitaka*. Bangkok : Mahachulalongkornrajavidyalaya printing.
- Phra Dhamwisuttikawee (Phichit Thitavano). (2006). *law of the karma*. Bangkok : Creative Book Company Limited.
- Phra Meytheephon (Prayuth Thammichitto). (1990). *Buddhism and philosophy*. Bangkok : Amarin Printing Co., Ltd.
- WasinIntasara. (2003). *Karmic retribution and death*. Bangkok : Dhamma Publishing House.

